

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๘/๒๕๕๑

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง นายณรงค์ศักดิ์ รุ่งหิมวรรณ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กรณีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๐(๑) มาตรา ๕๕(๑) และมาตรา ๖๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า ผู้ร้องถูกละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยเจ้าพนักงานดเว้นหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี องค์กรอิสระตามกฎหมาย ประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยผู้ร้องได้ทำหนังสือถึงบุคคลและหน่วยงานดังกล่าว ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้ประชาชนออกเสียงลงประชามติ รัฐธรรมนูญทางเลือกของผู้ร้อง ซึ่งมีจำนวน ๑๐ มาตรา โดยคาดว่าจะได้รับการเยียวยา แต่ก็ไม่ได้รับการตอบรับแต่อย่างใด

ต่อมาผู้ร้องได้ส่งหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อขอแก้ไข และเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ก็ไม่ได้รับการตอบรับคงเพิกเฉย ไม่มีการเยียวยาแต่อย่างใด ซึ่งต่อมาได้มีการตราเป็น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ

- ๒ -

การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีได้พิจารณาว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

ผู้ร้องเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติขึ้นโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผ่านพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ซึ่งมีข้อความตัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลย่อมกระทำมิได้ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก็มีให้อำนาจสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กำหนดบทลงโทษไว้แต่อย่างใด จึงเป็นการใช้อำนาจพิจารณากฎหมายโดยมิได้เคารพรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ มีปัญหาทางกฎหมายและวิธีปฏิบัติ ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้ร้องขอเพิ่มข้อความวรรคท้ายของมาตรา ๔๑ (๑) โดยมีต้องระบุวุฒิการศึกษา ยศหรือตำแหน่งในอดีต ตลอดจนราชทินนาม นอกจากคำหน้านาม นาย นาง เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย” อีกทั้งการที่จะมาทำหน้าที่รับใช้ปวงชน จะต้องสละแล้วซึ่งลาภยศ

ผู้ร้องเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๕ มีข้อความเป็นการเลือกปฏิบัติ

ผู้ร้องเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ที่บัญญัติว่า “ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทำเครื่องหมายกากบาทในช่องว่าง เครื่องหมายไม่ประสงค์ลงคะแนนเลือกตั้งในบัตรเลือกตั้ง” เป็นการบัญญัติกฎหมายที่บิดเบือนข้อเท็จจริง เพราะหากไม่ประสงค์ลงคะแนนเลือกตั้ง ก็ไม่จำเป็นต้องไปลงคะแนนเลือกตั้งให้เสียเวลา

- ๓ -

จากเหตุดังกล่าวมาข้างต้น ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาว่าการกระทำของเจ้าพนักงาน ที่ผู้ร้องได้ส่งหนังสือถึงและมีได้มีการตอบรับกลับมาแต่ประการใด ถือเป็น การละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ร้อง หรือไม่

(๒) วินิจฉัยให้แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๐(๑) มาตรา ๕๕(๑) และมาตรา ๖๗

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่าผู้ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้น ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีตามคำร้อง เป็นการโต้แย้งในเรื่องการกระทำของบุคคลและเป็นการขอให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมาย ผู้ร้องหาได้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๔ -

มีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงไม่เข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุดังที่ได้วินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้อง

(คำสั่งที่ ๘/๒๕๕๑)

(นายอัคราทร จุฬารัตน)
รองประธานศาลรัฐธรรมนูญ

(นายกิตติศักดิ์ กิติคุณไพโรจน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรัญ หัตถกรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายธานีศ เกศวพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิชัย ชื่นชมพูนุท)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสมชาย พงษ์ชา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ